

एवमन्यान्यपि ।

सर्गबन्धो महाकाव्यं तत्रैको नायकः सुरः ॥ ३१५ ॥

सद्वंशः क्षत्रियो वापि धीरोदात्तगुणान्वितः ।

एकवंशमवा भूपाः कुलजा बहवोऽपि वा ॥ ३१६ ॥

शृङ्गारवीरशान्तानामेकोऽङ्गी रस इष्यते ।

अङ्गानि सर्वेऽपि रसाः सर्वे नाटकसंघयः ॥ ३१७ ॥

इतिहासोद्भवं वृत्तमन्यद्वा सज्जनाश्रयम् ।

चत्वारस्तस्य वर्गाः स्युस्तेष्वेकं च फलं भवेत् ॥ ३१८ ॥

आदौ नमस्कियाशीर्वा वस्तुनिर्देश एव वा ।

कंचिन्निन्दा खलादीनां सतां च गुणकीर्तनम् ॥ ३१९ ॥

एकवृत्तमयैः पद्यैरवसानेऽन्यवृत्तकैः ।

नातिखल्पा नातिदीर्घाः सर्गा अष्टाधिका इह ॥ ३२० ॥

त्वन्मात्रपरायणे इत्यर्थः ॥ महाकाव्यमाह—सर्गबन्ध इति । सर्गैरवान्तरार्थवर्णनैरुप-
लक्षितः बन्धः । पद्यबन्ध इत्यर्थः । तत्र महाकाव्ये । बहवः । नायका इत्यर्थः । नाटक-
संघयो मुखप्रतिमुखगर्भविमर्शनिर्वहणाख्याः । इतिहासोद्भवं भारतादिप्रसिद्धम् ।
अन्यल्लोकप्रसिद्धम् । चत्वारो वर्गाः धर्मार्थकाममोक्षाः, तेषु चतुर्षु मध्ये एकं चेति
चकारो वार्थः । फलं वर्गः । आदौ आरम्भे । वस्तुनो वर्णनीयनायकस्य नाम्ना निर्देशो
वस्तुनिर्देशः । एकवृत्तमयैरेकजातीयपद्यैरुपलक्षिताः । अष्टाधिका अष्टान्यूनाः । इह

१. महाकाव्यमिति । अत्र विशेषः—‘शास्त्रं काव्यं शास्त्रकाव्यं काव्यशास्त्रं च
भेदतः । चतुष्प्रकारः प्रसरः सतां सारस्वतो मतः ॥ शास्त्रं काव्यविदः प्राहुः सर्वका-
व्याङ्गलक्षणम् । काव्यं विशिष्टशब्दार्थसाहित्यसदलङ्कृति ॥ शास्त्रकाव्यं चतुर्वर्गप्रायं सर्वो-
पदेशकृत् । भट्टि-भौमक-काव्यादि काव्यशास्त्रं प्रचक्षते ॥ शास्त्रं कुर्यात्प्रयत्नेन
प्रसन्नार्थमनुष्ठुभा । येन सर्वोपकाराय याति सुस्पष्टसेतुताम् ॥ काव्ये रसानुसारेण
वर्णनानुगुणेन च । कुर्वीत सर्ववृत्तानां विनियोगं विभागवित् ॥ शास्त्रकाव्येऽतिदीर्घाणां
वृत्तानां न प्रयोजनम् । काव्यशास्त्रेऽपि वृत्तानि रसायत्तानि काव्यवित् ॥ पुराणप्रतिवि-
म्बेषु प्रसन्नोपायवर्त्मसु । उपदेशप्रधानेषु कुर्यात्सर्वेष्वनुष्ठुभम् ॥ नानावृत्तविशेषास्तु कवेः
शस्तस्य शासनात् । यान्ति प्रमोदिवात्यन्तमयोग्या अपि योग्यताम् ॥’ इति ॥

२. कचिदिति । यथा धर्मशर्माभ्युदयादौ ॥

३. एकवृत्तेति । एकवृत्तेति लक्ष्यानुरोधेनैव । नतूच्छृङ्खलतया वैदिकच्छन्दोभिर्हिन्दी-
प्रभृतिच्छन्दोभिर्वा । प्रायेणाधुनिका मातरिपुरषा ‘अग्निमीले पुरोहितम्’ इत्येवमादि विदु-
न्वयितुमुत्सहन्ते । कतिपये पुनर्दोहासोरठावनाक्षरीप्रभृतीनि गजलदादराकव्वालीप्रभृतीनि
च तत्तद्भाषाछन्दसि संस्कृते व्यवहर्तुमीहन्ते तैरपि लक्ष्यानुरोधेनैव प्रवर्तितव्यम् । इतरथा-
वेतालचेष्टितं स्यात् । एतदुक्तं भवति—‘षड् (१) जलधि (४) त्रि (३) कलैर्युता विषमे भाति
सदैव । रस (६) वेदै (४) क (१) कलैरथो समे भाति दोहैव ॥’ इत्येवमादिषु लक्षणेऽपि प्रास-
यन्नावालोचनात्, भाषायामपञ्चशस्वाच्छन्दाच्च निर्वाहेऽपि संस्कृते तथा राहित्यात् कापि
घटनेऽपि पर्यवसानेऽधमकक्षासंनिपाताच्चाहकाव्य घटनं कापेयमेव । यथावसरं हि सर्वं शोभत
इत्येव न्याय्यम् । एतेन साहसिकाः प्रबन्धलेखका अकाण्डव्याख्यानकर्तारोऽपि निवेदिताः ॥